

ביאורים בתפילה

שיר של יום

איתא בראש השנה לא. תניא רבי יהודה אומר משום ר"ע (ביום) **בראשון** מה היו אומרים "לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה" (תהלים כד) על שם שקנה (פרש"י הקב"ה שמים וארץ בבריאת העולם ביום הראשון) והקנה (תבל ליושבי בה כלומר קונה כדי להקנות) ושליט בעולמו (הקב"ה היה יחידי שלא נבראו המלאכים עד יום שני).

בשני מה היו אומרים "גדול ה' ומהולל מאוד" (תהלים מח) (המזמור עוסק בשבח ירושלים ובית המקדש) על שם שחילק מעשיו ומלך עליהן (הבדיל רקיע בין מים עליונים לתחתונים ונתעלה וישב במרום דוגמת שכנו בעירו והר קודשו).

בשלישי היו אומרים "אלוהים ניצב בעדת אל" (תהלים פב) ע"ש שגילה ארץ בחכמתו והכין תבל לעדתו (מקום מצב עדתו שנאמר "ותיראה היבשה" בשלישי נאמר).

ברביעי היו אומרים "אל נקמות ה'" (תהלים צד) ע"ש שברא חמה ולבנה (ברביעי) ועתיד להיפרע מעובדיהן.

בחמישי היו אומרים "הרנינו לאלוהים עוזנו" (תהלים פא) ע"ש שברא עופות ודגים לשבח שמו (כשאדם רואה עופות משונים זה מזה, נותן שבח למי שבראם).

בשישי היו אומרים " ה' מלך גאות לבש" (תהלים צג) ע"ש שגמר מלאכתו ומלך עליהן .

בשביעי היו אומרים "מזמור שיר ליום השבת" (תהלים צב) ליום שכולו שבת (שעתיד העולם להיות חרב ואין אדם וכל המלאכות שובתות על אותו יום אומרים שיר של שבת).